

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1297/2018
12.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног –адвоката Сање Чупић Маљковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми 2К бр.131/17 од 09.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.242/18 од 17.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 12. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Сање Чупић Маљковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми 2К бр.131/17 од 09.05.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.242/18 од 17.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми 2К бр.131/17 од 09.05.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. Кривичног законика за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једног месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 2.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1 бр.242/18 од 17.09.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Сање Чупић Маљковић, а пресуда Основног суда у Руми 2К бр.131/17 од 09.05.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Сања Чупић Маљковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи у уводу конкретно о којој повреди закона се ради, а из образложења произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаном правноснажном пресудом окривљени оглашен кривим, јер је у временском периоду од 06.01.2013. до 05.10.2013. године као пунолетно лице у породичној кући живео у ванбрачној заједници са тада малолетном ББ, а у току које је рођено њихово заједничко дете ВВ. Према ставу браниоца, суд је у конкретном случају правилно утврдио да су окривљени и оштећена засновали ванбрачну заједницу када су обоје били малолетни, али је погрешно применио кривични закон налазећи да је окривљени извршио кривично дело од оног дана када је постао пунолетан, имајући у виду да се ради о трајном кривичном делу. Како је ванбрачна заједница између окривљеног и оштећене заснована у тренутку када су обоје били малолетни, то према ставу браниоца у радњама окривљеног нема елемената предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Виши суд у Сремској Митровици, као другостепени, нашао је да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде 2Кж1 бр.242/18 од 17.09.2018. године дао јасне и довољне разлоге због чега налази да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи предметног кривичног дела од тренутка када је као пунолетно лице наставио да живи у ванбрачној заједници са малолетном оштећеном (страна 2 став 5 и 6 другостепене пресуде), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Из наведених разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић